

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

7. listopadu 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 655/2014 – Evropský příkaz k obstavení účtů – Článek 5 písm. a) – Řízení o příkazu k obstavení – Článek 4 body 8 až 10 – Pojmy ‚rozhodnutí‘, ‚soudní smír‘ a ‚veřejná listina‘ – Vydání vnitrostátního platebního rozkazu, proti kterému lze podat odpor – Článek 18 odst. 1 – Lhůty – Článek 45 – Výjimečné okolnosti – Pojem“

Ve věci C-555/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Sofijski rajonen sad (obvodní soud v Sofii, Bulharsko) ze dne 16. srpna 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 30. srpna 2018, v řízení

K. H. K.

proti

B. A. C.,

E. E. K.,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení M. Safjan, předseda senátu, L. Bay Larsen a C. Toader (zpravodajka), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Evropskou komisi I. Zaloguinem a M. Wilderspinem, jakož i M. Heller a C. Georgieva-Kecsmař, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. července 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: bulharština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 655/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2014, L 189, s. 59).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi K. H. K. na straně jedné a B. A. C. a E. E. K. (dále jen „dlužníci“) na straně druhé ve věci vymáhání pohledávky, kterou údajně K. H. K. má vůči B. A. C. a E. E. K., zejména prostřednictvím evropského příkazu k obstavení účtů.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 5, 13, 14 a 37 odůvodnění nařízení č. 655/2014 uvádějí:
 - „(5) Vnitrostátní řízení pro získání zajišťovacích opatření, jakými jsou např. příkazy k obstavení účtů, existují ve všech členských státech, výrazně se však liší podmínky pro použití těchto opatření i účinnost jejich provádění. Navíc přístup k vnitrostátním zajišťovacím opatřením v případech s přeshraničním rozměrem se může ukázat složitý, především pokud věřitel usiluje o obstavení několika účtů vedených v různých členských státech. Zdá se proto nezbytné a vhodné přijmout závazný a přímo použitelný právní nástroj Unie, jenž zavede nové unijní řízení umožňující v přeshraničních případech účinně a rychle obstavit peněžní prostředky uložené na bankovních účtech.
- [...]
- (13) K zajištění úzkého spojení mezi řízením o příkazu k obstavení a řízením ve věci samé by mezinárodní příslušnost pro vydání příkazu měly mít soudy členského státu, jehož soudy jsou příslušné rozhodovat ve věci samé. Pro účely tohoto nařízení by se řízením ve věci samé mělo rozumět jakékoli řízení zaměřené na získání exekučního titulu k související pohledávce, například včetně zkráceného řízení o platebním rozkazu a řízení, jako je ve Francii ‚procédure de référé‘. Je-li dlužníkem spotřebitel s pobytem v některém členském státě, k vydání příkazu by měly být příslušné pouze soudy tohoto členského státu.
- (14) Podmínky pro vydání příkazu k obstavení by měly odrážet odpovídající rovnováhu mezi zájmy věřitele na získání příkazu a zájmy dlužníka na tom, aby se zabránilo zneužití tohoto příkazu.
- [...]
- [...]
- (37) K zajištění rychlého a neprodleného vydání příkazu k obstavení by toto nařízení mělo stanovit lhůty, v nichž musí být dokončeny jednotlivé kroky řízení. Právomoc odchýlit se od těchto lhůt by soudy nebo orgány zapojené do řízení měly mít pouze za výjimečných okolností, například u případů, které jsou z právního či skutkového hlediska složité.“

4 Článek 1 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Toto nařízení zavádí řízení Unie, jež věřiteli umožňuje získat evropský příkaz k obstavení účtů (dále jen ‚příkaz k obstavení‘ nebo ‚příkaz‘), který zabrání tomu, aby následné vymáhání věřitelovy pohledávky bylo ohroženo převodem nebo výběrem peněžních prostředků až do výše uvedené v příkazu, jež jsou uloženy dlužníkem nebo jeho jménem na bankovním účtu vedeném v určitém členském státě.

2. Příkaz k obstavení je věřiteli k dispozici jako alternativa k zajišťovacím opatřením podle vnitrostátního práva.“

5 Podle čl. 4 bodů 8 až 10 uvedeného nařízení se [...]:

„8) ‚rozhodnutím‘ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, jak je označeno, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem;

9) ‚soudním smírem‘ rozumí smír, který schválil soud členského státu nebo který byl uzavřen v průběhu řízení před soudem členského státu;

10) ‚veřejnou listinou‘ rozumí písemnost, která byla formálně vyhotovena nebo registrována jako veřejná listina v určitém členském státě a jejíž pravost:

a) se vztahuje na podpis i obsah listiny a

b) byla ověřena orgánem veřejné moci nebo jiným orgánem k tomu zmocněným“.

6 Článek 5 téhož nařízení, nadepsaný „Dostupnost“, který je součástí kapitoly 2 tohoto nařízení, nadepsané „Postup pro získání příkazu k obstavení“ zní:

„Příkaz k obstavení je věřiteli k dispozici v těchto případech:

a) předtím, než dá věřitel podnět k zahájení řízení v určitém členském státě vůči dlužníkovi ve věci samé, nebo ve kterékoli fázi během řízení až do vydání rozhodnutí nebo schválení či uzavření soudního smíru;

b) poté, co věřitel v určitém členském státě obdržel rozhodnutí, uzavřel soudní smír či obdržel veřejnou listinu, jež vyžadují, aby dlužník uhradil věřitelovu pohledávku.“

7 Článek 6 nařízení č. 655/2014, nadepsaný „Příslušnost“, v odstavcích 1 a 4 stanoví:

„1. Pokud věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, jsou k vydání příkazu k obstavení příslušné soudy členského státu, které jsou příslušné rozhodovat ve věci samé v souladu s příslušnými platnými předpisy v oblasti příslušnosti.

[...]

4. Pokud věřitel získal veřejnou listinu, jsou k vydání příkazu k obstavení pro pohledávku uvedenou v této listině příslušné soudy určené k tomuto účelu v členském státě, v němž byla listina vyhotovena.“

8 Článek 7 nařízení zní takto:

„1. Soud vydá příkaz k obstavení, pokud věřitel předložil dostatečné důkazy, které soud přesvědčí, že existuje naléhavá potřeba zajišťovacího opatření ve formě příkazu k obstavení, protože existuje skutečné riziko, že bez takového opatření bude následné vymáhání pohledávky věřitele vůči dlužníkovi zmařeno nebo podstatně ztíženo.

2. Pokud věřitel v některém členském státě dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, na jejichž základě má dlužník uhradit pohledávku věřitele, předloží věřitel rovněž dostatečné důkazy, které soud přesvědčí, že věřitel pravděpodobně uspěje ve věci své pohledávky vůči dlužníkovi.“

- 9 Článek 8 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Návrh na vydání příkazu k obstavení se podává na formuláři vyhotoveném v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 52 odst. 2.“

- 10 Článek 14 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Získal-li věřitel v určitém členském státě vykonatelné rozhodnutí, soudní smír, nebo veřejnou listinu, jež vyžaduje, aby dlužník uhradil věřitelův nárok, a věřitel má důvody domnívat se, že dlužník má u banky v konkrétním členském státě jeden či více účtů, avšak nezná ani jméno nebo adresu banky, ani IBAN, BIC či jiné bankovní číslo umožňující identifikovat banku, může požádat soud, u něhož byl návrh na vydání příkazu k obstavení podán, aby požádal, aby orgán pro informace členského státu výkonu získal informace nezbytné k umožnění identifikace banky nebo bank a účtu či účtů dlužníka.

Bez ohledu na první pododstavec může věřitel podat žádost uvedenou v daném pododstavci, pokud rozhodnutí, soudní smír nebo veřejná listina, které získal, dosud nejsou vykonatelné a částka k obstavení je s ohledem na relevantní okolnosti významná a pokud věřitel předložil důkazy postačující k tomu, aby byl soud přesvědčen o naléhavé potřebě informací o účtu, neboť existuje riziko, že bez těchto informací bude následné vymáhání pohledávky věřitele vůči dlužníkovi pravděpodobně ohroženo a že by to v důsledku mohlo vést k zásadnímu zhoršení finanční situace věřitele.“

- 11 Článek 18 nařízení č. 655/2014 se týká lhůt pro rozhodnutí o návrhu na vydání příkazu k obstavení. V odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Pokud věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, soud vydá své rozhodnutí do konce desátého pracovního dne od podání nebo případného doplnění návrhu věřitelem.

2. Pokud již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, soud vydá své rozhodnutí do konce pátého pracovního dne od podání nebo případně doplnění návrhu věřitelem.“

- 12 Článek 45 nařízení stanoví, že „[p]okud soud nebo daný orgán za výjimečných okolností nemůže dodržet lhůty stanovené v [...] článku 18, [...] přijme soud nebo orgán co nejdříve opatření vyžadovaná těmito ustanoveními“.

Bulharské právo

- 13 Článek 47 občanského soudního řádu (občanský soudní řád) ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „GPK“), nadepsaný „Doručení umístěním oznámení“, v odstavci 1 stanoví, že „[p]okud je po dobu jednoho měsíce nemožné zastihnout žalovaného na adrese uvedené ve spise a nalézt osobu, která souhlasí s převzetím oznámení, umístí oznamovatel oznámení na dveře nebo poštovní schránku dotyčné osoby; pokud k nim nemá přístup, umístí oznámení na domovní dveře nebo na viditelné místo v jejich blízkosti. Má-li oznamovatel k poštovní schránce přístup, uloží oznámení také do ní. O nemožnost zastihnout žalovaného na adrese uvedené ve spisu se jedná v případě, že minimálně tři návštěvy na této adrese s odstupem vždy minimálně jednoho týdne nebyly úspěšné, přičemž minimálně jedna návštěva se musí uskutečnit v den pracovního klidu. Toto pravidlo neplatí, pokud oznamovatel získá od správce společenství vlastníků bytů, starosty příslušné obce nebo jiným způsobem informaci, že žalovaný na dotčené adrese nebydlí, a osvědčí toto s uvedením zdroje informací v oznámení“.

- 14 Podle článku 410 GPK, nadepsaného „Návrh na vydání platebního rozkazu“, který je součástí jeho kapitoly 37 týkající se řízení o platebním rozkazu:

„1) Navrhovatel může podat návrh na vydání platebního rozkazu:

1. v souvislosti s peněžní pohledávkou nebo pohledávkou tvořenou zastupitelnými věcmi, je-li pro tento nárok příslušný okresní soud;

2. v souvislosti s vydáním movité věci, kterou dlužník obdržel s povinností jejího vrácení, která je zatížena zástavním právem nebo která byla dlužníkovi předána se závazkem převodu vlastnictví, je-li pro tento nárok příslušný okresní soud.

2) Návrh musí obsahovat návrh na nařízení výkonu rozhodnutí a splňovat podmínky čl. 127 odst. 1 a 3 a čl. 128 bodů 1 a 2. V návrhu musí být uvedeno též bankovní spojení nebo informace o jiném způsobu platby.“

- 15 Článek 414 GWB zní takto:

„1) Dlužník může vznést proti vydání platebního rozkazu nebo jeho části písemný odpor. S výjimkou případů uvedených v článku 414a není odůvodnění odporu nutné.

2) Odpor musí být podán ve lhůtě dvou týdnů od doručení rozkazu, přičemž tuto lhůtu nelze prodloužit.“

- 16 Článek 415 odst. 1 a 5 GPK stanoví:

„1) Soud poučí navrhovatele o možnosti podání žaloby za účelem uplatnění své pohledávky v případech, kdy:

1. byl ve stanovené lhůtě podán odpor;

2. byl platební rozkaz doručen dlužníkovi v souladu s čl. 47 odst. 5;

3. soud zamítl návrh na vydání platebního rozkazu.

[...]

5) Nepředloží-li navrhovatel důkaz o včasném podání žaloby, prohlásí soud platební rozkaz a rozhodnutí o jeho výkonu podle článku 418 za zcela či částečně neplatné.“

- 17 Článek 416 GPK se týká vykonatelnosti platebního rozkazu a stanoví, že „[n]ení-li odpor podán ve stanovené lhůtě, je-li vzat zpět nebo stane-li se rozsudek, jímž se určuje pohledávka, pravomocným, nabývá platební rozkaz právní moci. Na základě platebního rozkazu nařídí soud výkon rozhodnutí a tuto skutečnost vyznačí na platebním rozkazu“.

- 18 Článek 618a GPK, týkající se evropského příkazu k obstavení účtů podle nařízení č. 655/2014, stanoví:

„1) Návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů lze před podáním žaloby podat k soudu prvního stupně, který je příslušný pro spor ve věci samé.

2) Návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů lze po vyhotovení veřejné listiny ve smyslu čl. 4 bodu 10 nařízení [č. 655/2014] podat u příslušného soudu prvního stupně.

3) Žalobce může kdykoliv v průběhu soudního řízení až do jeho ukončení navrhnout, aby soud, u něhož řízení probíhá, vydal evropský příkaz k obstavení účtů. Je-li návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů podán v rámci řízení o kasačním opravném prostředku, je příslušný odvolací soud.

4) Návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů lze podat po vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně, který rozhodoval ve věci samé, nebo po schválení soudního smíru.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 19 Žalobce v původním řízení podal k předkládajícímu soudu, III. občanskoprávnímu oddělení, 155. senátu Sofijského rajoneného sadu (okresní soud v Sofii, Bulharsko), návrh na vydání platebního rozkazu na základě článku 410 GPK proti dlužníkům, kteří jsou společně a nerozdílně povinni zaplatit mu částku odpovídající záloze plynoucí ze smlouvy o budoucí smlouvě kupní ze dne 20. října 2017 a její přílohy, navýšené o zákonné úroky počítané od 2. března 2018 až do úplného zaplacení požadované částky.
- 20 Dne 5. dubna 2018 vydal předkládající soud platební rozkaz na základě článku 410 GPK. Dne 18. dubna 2018 byly opisy uvedeného rozkazu zaslány dlužníkům na jejich adresy v Sofii (Bulharsko), tak jak byly sděleny žalobcem v původním řízení a odpovídaly těm, které byly uvedeny v národním registru obyvatel.
- 21 Tyto opisy byly vráceny odesílateli, jelikož dlužníci nebyli na uvedených adresách zastíženi. Kromě toho v užitečné lhůtě nereagovali na oznámení učiněná v souladu s čl. 47 odst. 1 GPK umístěním na jejich dveře nebo poštovní schránky. Ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že předkládajícímu soudu se nepodařilo zjistit jinou adresu dlužníků.
- 22 Usnesením ze dne 2. srpna 2018, oznámeným dne 3. srpna 2018, uvedený soud žalobce v původním řízení informoval, že může podat žalobu na určení své pohledávky vůči dlužníkům podle čl. 415 odst. 1 bodu 2 GPK.
- 23 V den přijetí uvedeného usnesení požádal žalobce v původním řízení na základě článku 618a GPK a článku 8 nařízení č. 655/2014 předkládající soud o vydání evropského příkazu k obstavení účtů dlužníků ve Švédsku, a to z důvodu, že tito opustili Bulharsko a pobývali v té době ve Švédsku.
- 24 Usnesením ze dne 2. srpna 2018 předkládající soud tento nový návrh a jeho přílohy doručil předsedovi II. občanskoprávního oddělení Sofijského rajoneného sadu (okresní soud v Sofii) za účelem zahájení nového řízení a určení soudce zpravodaje. Uvedený předseda však vrátil věc předkládajícímu soudu a uložil mu rozhodnout, z důvodu, že platební rozkaz ze dne 5. dubna 2018 přijatý na základě článku 410 GPK představuje „veřejnou listinu“ ve smyslu čl. 4 bodu 10 nařízení č. 655/2014 a nebylo namíste zahájit další řízení.
- 25 Předkládající soud toto stanovisko nesdílí. Má za to, že rozkaz na základě článku 410 GPK není okamžitě vykonatelný, jelikož proti němu může být podán odpor na základě článku 414 GPK. Takový rozkaz tudíž nemůže představovat „veřejnou listinu“ ve smyslu čl. 4 bodu 10 nařízení č. 655/2014. Tento nedostatek okamžitě vykonatelnosti vyplývá rovněž z čl. 415 odst. 5 GPK, podle něhož přísluší věřiteli, aby prokázal, že podal žalobu ve stanovené lhůtě, jinak bude rozkaz zrušen. V projednávaném případě tedy neexistuje žádný vykonatelný rozkaz, který by byl veřejnou listinou a na jehož základě by předkládající soud mohl v rámci řízení o platebním rozkazu vydat evropský příkaz k obstavení účtů na základě čl. 618a odst. 2 GPK. Takový příkaz lze vydat pouze v rámci samostatného řízení ve věci samé podle čl. 618a odst. 3 GPK.

- 26 Předkládající soud navíc uvádí, že v rámci řízení o platebním rozkazu zavedeném článkem 410 GPK není soud rozhodující v takovém řízení vázán žádnou jinou lhůtou než lhůtou stanovenou vnitrostátním právem pro vydání soudního příkazu, jejíž běh se pozastavuje po dobu soudních prázdnin. Naopak čl. 18 odst. 1 nařízení č. 655/2014 stanoví lhůtu, ve které je soud povinen rozhodnout o návrhu na vydání evropského příkazu k obstavení účtů. Předkládající soud se zabývá tím, zda má tato lhůta přednost před ustanoveními vnitrostátního práva, takže by byl povinen rozhodnout ve lhůtě stanovené v čl. 18 odst. 1 uvedeného nařízení, i když konec této lhůty spadá do období soudních prázdnin.
- 27 Za těchto podmínek se Sofijski rajonen sad (obvodní soud v Sofii, Bulharsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je dosud nevykonatelný platební rozkaz podle článku 410 [GPK] veřejnou listinou ve smyslu čl. 4 bodu 10 nařízení [č. 655/2014]?
- 2) Není-li rozkaz podle článku 410 [GPK] veřejnou listinou, musí být na návrh věřitele zahájeno nové řízení, které je odlišné od řízení podle článku 410 [GPK], v souladu s čl. 5 písm. a) nařízení [č. 655/2014]?
- 3) Je-li rozkaz podle článku 410 [GPK] veřejnou listinou, je soud povinen rozhodnout ve lhůtě stanovené čl. 18 odst. 1 nařízením [č. 655/2014], pokud se podle vnitrostátního předpisu lhůty staví po dobu soudních prázdnin?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 28 Je třeba připomenout, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 26. září 2019, UTEP 2006., C-600/18, EU:C:2019:784, bod 17 a citovaná judikatura). Úkolem Soudního dvora je totiž vyložit všechna ustanovení unijního práva, která vnitrostátní soudy potřebují pro rozhodnutí o sporech, které projednávají, i pokud nejsou tato ustanovení výslovně zmíněna v otázkách položených těmito soudy Soudnímu dvoru.
- 29 I když se tedy položené otázky po formální stránce vztahují především k výkladu čl. 4 bodu 10, čl. 5 písm. a) a čl. 18 odst. 1 nařízení č. 655/2014, nebrání taková skutečnost Soudnímu dvoru, aby poskytl všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být k rozhodnutí věci v původním řízení užitečné. V tomto ohledu přísluší Soudnímu dvoru, aby ze všech poznatků předložených vnitrostátním soudem, zejména z odůvodnění předkládacího rozhodnutí, vytěžil ty prvky uvedeného práva, které je s přihlédnutím k předmětu sporu v původním řízení třeba vyložit (obdobně viz rozsudky ze dne 4. září 2014, *eco cosmetics* a *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 a C-120/13, EU:C:2014:2144, bod 33, jakož i ze dne 26. září 2019, UTEP 2006., C-600/18, EU:C:2019:784, bod 18 a citovaná judikatura).

K první otázce

- 30 Podstatou první otázky předkládacího soudu je, zda čl. 4 bod 10 nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že takový platební rozkaz, jako je rozkaz dotčený v původním řízení, který není vykonatelný, může být „veřejnou listinou“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

- 31 Bez dalšího je třeba uvést, že z článku 1 nařízení č. 655/2014 vyplývá, že toto nařízení zavádí unijní řízení, jež věřiteli umožňuje získat evropský příkaz k obstavení účtů, který zabrání tomu, aby následné vymáhání věřitelovy pohledávky bylo ohroženo převodem nebo výběrem peněžních prostředků až do výše uvedené v příkazu, jež jsou uloženy dlužníkem nebo jeho jménem na bankovním účtu otevřeném v některém členském státě.
- 32 Jak vyplývá z bodu 5 odůvodnění nařízení č. 655/2014, účelem nařízení je přijetí závazných a přímo použitelných ustanovení, která zavádí jednotné evropské řízení o obstavení účtů, umožňující v přeshraničních případech účinně a rychle obstavit peněžní prostředky uložené na bankovních účtech.
- 33 V zájmu usnadnění uplatňování tohoto nařízení v praxi zavádí toto standardní formulář pro návrh na vydání příkazu, který je obsažen v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1823 ze dne 10. října 2016, kterým se stanoví formuláře uvedené v nařízení č. 655/2014 (Úř. věst. 2016, L 283, s. 1), jež musí věřitel použít na základě článku 8 nařízení č. 655/2014.
- 34 Podle článku 5 nařízení č. 655/2014 může věřitel podat návrh znějící na vydání takového příkazu k obstavení před tím, než zahájí řízení v určitém členském státě vůči dlužníkovi ve věci samé, nebo v kterékoli fázi během řízení až do vydání rozhodnutí nebo schválení či uzavření soudního smíru. A dále může podat takový návrh poté, co v určitém členském státě obdržel rozhodnutí, uzavřel soudní smír či obdržel veřejnou listinu, jež vyžadují, aby dlužník uhradil věřitelovu pohledávku.
- 35 Pokud podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 655/2014 věřitel dosud nezískal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu, jsou k vydání evropského příkazu k obstavení účtů příslušné soudy členského státu, které jsou příslušné rozhodovat ve věci samé v souladu s použitelnými předpisy v oblasti příslušnosti. Odstavce 3 a 4 uvedeného článku se týkají případů, kdy již věřitel získal rozhodnutí, soudní smír nebo veřejnou listinu. Z článku 6 odst. 3 nařízení vyplývá, že k vydání takového příkazu k obstavení pro pohledávku uvedenou v rozhodnutí nebo soudním smíru jsou příslušné soudy členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno nebo v němž byl soudní smír schválen nebo uzavřen. A dále z čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení plyne, že pokud věřitel získal veřejnou listinu, jsou k vydání evropského příkazu k obstavení účtů pro pohledávku uvedenou v této listině příslušné soudy určené k tomuto účelu v členském státě, v němž byla listina vyhotovena. Toto rozlišování je promítnuto do oddílu 5 formuláře uvedeného v příloze I prováděcího nařízení č. 2016/1823, nadepsaného „Příslušnost“.
- 36 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že předkládající soud má v podstatě za to, že platební rozkaz, který vydal v rámci sporu v původním řízení na základě článku 410 GPK, nebyl v okamžiku, kdy žalobce v původním řízení podal návrh na vydání evropského příkazu k obstavení účtů podle článku 8 nařízení č. 655/2014, vykonatelný. Z toho podle něj vyplývá, že předkládající soud není příslušný pro vydání takového příkazu.
- 37 Za účelem určení, zda je soud, který vydal rozhodnutí o platebním rozkazu na základě vnitrostátního práva, příslušný rovněž k vydání evropského příkazu k obstavení účtů, je třeba ověřit, zda „rozhodnutí“, „soudní smír“ nebo „veřejná listina“, které věřitel získal v členském státě svého původu, musí být ve smyslu nařízení č. 655/2014 vykonatelné.
- 38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá z požadavků jednotného použití unijního práva i ze zásady rovnosti, že znění ustanovení unijního práva, které za účelem vymezení svého smyslu a rozsahu výslovně neodkazuje na právo členských států, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé Unii, přičemž tento výklad je třeba nalézt nejen s ohledem na jeho znění, ale i s přihlédnutím ke kontextu tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou (rozsudek ze dne 23. května 2019, WB, C-658/17, EU:C:2019:444, bod 50 a citovaná judikatura).

- 39 Článek 4 body 8 až 10 nařízení č. 655/2014, který definuje pojmy „rozhodnutí“, „soudní smír“ a „veřejná listina“, výslovně neupřesňuje, že by dotčený akt musel být vykonatelný. Je proto třeba konstatovat, že doslovný výklad daného ustanovení neumožňuje sám o sobě určit, zda pojem „veřejná listina“ ve smyslu uvedeného nařízení předpokládá, že předmětný akt je vykonatelný.
- 40 Co se týče analýzy kontextu uvedeného ustanovení, cílem článku 7 nařízení č. 655/2014 ve spojení s bodem 14 odůvodnění nařízení je nastolit spravedlivou rovnováhu mezi zájmy věřitele a dlužníka tím, že stanoví rozdílné podmínky pro vydání evropského příkazu k obstarání účtů podle toho, zda věřitel již získal v členském státě původu titul vyžadující, aby dlužník uhradil jeho pohledávku. Pokud ano, musí věřitel prokázat pouze naléhavost opatření z důvodu existence bezprostředního nebezpečí, zatímco pokud ne, musí rovněž soud přesvědčit o *fumus boni iuris*.
- 41 Jak zdůraznil generální advokát v bodech 68 a 69 svého stanoviska, výklad čl. 4 bodů 8 až 10 nařízení č. 655/2014, podle kterého by titul získaný věřitelem, jenž není vykonatelný v členském státě jeho původu, byl „rozhodnutím“, „veřejnou listinou“ nebo „soudním smírem“ ve smyslu uvedeného ustanovení, mohl narušit rovnováhu uvedenou v předchozím bodě tohoto rozsudku.
- 42 Kromě toho je tento výklad podepřen zněním čl. 14 odst. 1 nařízení č. 655/2014 ve spojení s bodem 20 odůvodnění nařízení, podle kterého může být žádost dlužníka o informace o bankovních účtech dlužníka podána zejména za přítomnosti exekučního titulu. Taková žádost může být na nevykonatelném exekučním titulu založena pouze výjimečně, a to jen tehdy, jsou-li splněny určité přísnější podmínky.
- 43 Přípravné práce na nařízení č. 655/2014 rovněž potvrzují takový výklad. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstarání účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech [COM(2011) 445 final], odlišuje na straně jedné případ, kdy věřitel již ve vykonávajícím členském státě disponuje vykonatelným rozhodnutím, soudním smírem nebo veřejnou listinou, a na straně druhé případ, kdy věřitel dosud nedal podnět k zahájení řízení ve věci samé nebo získal titul vůči dlužníkovi, který je vykonatelný v členském státě původu, jenž však ještě nebyl prohlášen za vykonatelný ve vykonávajícím členském státě.
- 44 Toto rozlišování mezi vykonatelností titulů v členském státě původu a v členském státě výkonu přitom bylo unijním normotvůrcem opuštěno a podmínky vydání evropského příkazu k obstarání účtů, které byly zamýšleny pro případ, že věřitel již disponuje exekučním titulem v členském státě původu, byly přeneseny na případ, kdy věřitel disponuje titulem vyžadujícím, aby dlužník uhradil jeho pohledávku. Z analýzy přípravných prací na nařízení č. 655/2014 tak vyplývá, že aby mohl být titul považován za „rozhodnutí“, „soudní smír“ nebo „veřejnou listinu“ ve smyslu uvedeného nařízení, musí být vykonatelný v členském státě původu.
- 45 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 4 bod 10 nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že takový platební rozkaz, jako je rozkaz dotčený v původním řízení, který není vykonatelný, nespadá pod pojem „veřejná listina“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

Ke druhé otázce

- 46 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 5 písm. a) nařízení č. 655/2014 musí být vykládán tak, že takové probíhající řízení o platebním rozkazu, jako je řízení dotčené v původním řízení, může být kvalifikováno jako „řízení ve věci samé“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 47 Z bodu 13 odůvodnění nařízení vyplývá, že pojem „řízení ve věci samé“ by měl zahrnovat jakékoli řízení zaměřené na získání exekučního titulu k související pohledávce, včetně například zkráceného řízení o platebním rozkazu. Nařízení č. 655/2014 tak tomuto pojmu přisuzuje široký dosah.

- 48 Vzhledem k tomu, že dlužníci nebyli v projednávaném případě nalezeni na uvedené adrese v Bulharsku a nereagovali na umístěné oznámení ve lhůtě dvou týdnů stanovené v článku 414 GPK, soud žalobce v původním řízení informoval, že může podat žalobu na určení své pohledávky na základě čl. 415 odst. 1 bodu 2 GPK.
- 49 Mimoto podle čl. 415 odst. 5 GPK, nepředloží-li navrhovatel důkaz o včasné podání žaloby, prohlásí soud platební rozkaz za zcela či částečně neplatný. S výhradou ověření předkládajícím soudem však z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce nevyplývá, že by řízení bylo přerušeno nebo zrušeno.
- 50 Z toho vyplývá, že s výhradou ověření, jehož provedení přísluší předkládajícímu soudu, musí být řízení o platebním rozkazu zahájené před ním žalobcem v původním řízení považováno za řízení ve věci samé probíhající před uvedeným soudem ve smyslu čl. 5 písm. a) nařízení č. 655/2014.
- 51 V projednávaném případě by tudíž nemělo být nutné, aby žalobce v původním řízení podal samostatnou žalobu odlišnou od řízení na základě článku 410 GPK.
- 52 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 5 písm. a) nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že takové probíhající řízení o platebním rozkazu, jako je řízení dotčené v původním řízení, může být kvalifikováno jako „řízení ve věci samé“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

Ke třetí otázce

- 53 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda článek 45 nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že soudní prázdniny spadají pod pojem „výjimečné okolnosti“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 54 Pokud jde o otázky předkládajícího soudu týkající se dodržení lhůty uvedené v čl. 18 odst. 1 nařízení č. 655/2014, dané ustanovení stanoví, že příslušný soud vydá rozhodnutí do konce desátého pracovního dne od podání nebo případného doplnění návrhu věřitelem.
- 55 Z bodu 37 odůvodnění nařízení přitom vyplývá, že tyto lhůty jsou stanoveny k tomu, aby evropský příkaz k obstarání účtů byl vydán a vykonán bez meškání. Článek 45 uvedeného nařízení nicméně stanoví možnost odchýlit se od uvedených lhůt, pokud to odůvodňují mimořádné okolnosti, například u případů, které jsou z právního či skutkového hlediska složité, jak uvádí bod 37 odůvodnění nařízení. V tomto ohledu nemohou být soudní prázdniny považovány za „výjimečné okolnosti“ ve smyslu daného ustanovení.
- 56 Z výše uvedených úvah vyplývá, že článek 45 nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že soudní prázdniny spadají pod pojem „výjimečné okolnosti“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

K nákladům řízení

- 57 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 4 odst. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 655/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech, musí být vykládán v tom smyslu, že takový platební rozkaz, jako je rozkaz dotčený v původním řízení, který není vykonatelný, nespadá pod pojem „veřejná listina“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 2) Článek 5 písm. a) nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že takové probíhající řízení o platebním rozkazu, jako je řízení dotčené v původním řízení, může být kvalifikováno jako „řízení ve věci samé“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 3) Článek 45 nařízení č. 655/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že soudní prázdniny spadají pod pojem „výjimečné okolnosti“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

Podpisy.